

RUST LANGS EEN RUIGE ROUTE

Roadtrippen in Galicië

Galicië is Spanje, maar dan anders. Weinig Nederlandse toeristen, veel onontdekte baaitjes, indrukwekkende kliffen en uitgestrekte stranden. De KCK maakte met de camper een roadtrip langs de kust. En werd al snel verliefd op de ruige zee, de grillige wegen, de stilte en zelfs op het wisselvallige weer.

TEKST EN FOTOGRAFIE RESI LANKESTER MET DANK AAN WWW.ILOVETHESEASIDE.COM, WWW.CAMPROUTES.COM

Bayona

Anders Spanje

Galicië is een autonome regio met maar liefst 700 zandstranden. Veel Spanjaarden uit het warme zuiden komen naar Galicië vanwege het wat koelere klimaat. Nederlandse toeristen vind je er nauwelijks. We komen onderweg één Nederlands gezin tegen, dat in Barcelona woont. Veel (kust)wegen zijn grillig en voeren je door steeds afwisselende, groene en vaak afgelegen gebieden.

Vigo

Padrón

Louro

Op bedevaart

Jeruzalem is bedevaartstad nummer één in de wereld, Rome staat op twee en Santiago de Compostella staat op de derde plaats. Jaarlijks wordt de hoofdstad van Galicië bezocht door duizenden pelgrims die de Camino de Santiago afleggen. Dit is de weg naar het graf van de apostel Jakobus in Santiago de Compostella. Sinds 1985 staat de stad op de Werelderfgoedlijst van Unesco.

Cabo Finisterre

Pontevedra

We zijn in Vigo, de grootste vissershaven van Europa. Ons doel: met de boot naar Playa de Rodas, ooit uitgeroepen tot het mooiste strand van de wereld. Foto's van hagelwit zand en een kraakheldere, knaltrurkooizen zee hebben ons verleid. Maar er zijn meer mensen op het idee gekomen om vandaag naar de Cíes-eilanden te gaan. We zoeken met onze grote camper eindelijk naar een passende parkeerplek en moeten na een uur concluderen dat we letterlijk de boot gemist hebben. Ach, het zij zo. We maken er het beste van door oesters te gaan eten op de vismarkt van Vigo, in de Rua de Pescaderia. En we besluiten: aan het eind van onze *roadtrip* door Galicië proberen we het opnieuw, maar dan vanaf de minder drukke havenstad Bayona.

ZWIJGEND GENIETEN

Wat ons meteen aanspreekt in de streek zijn de grillige 'fjorden' en schiereilandjes langs de hele kust, de *rías*. Romantici zien er de hand van God in: hier plaatste hij zijn vingers toen hij uitrustte na gedane arbeid. Geheel in stijl logeren we die avond op camping Rías Baixas ('laagge-

gen *rías*'). Eigenaar Auguste Lima tipt ons om een wandeling te maken door het duingebied achter de camping. Na een korte klim doemt beneden ons de Atlantische Oceaan op, indrukwekkend groot maar zo ver weg dat we de golven nauwelijks tegen de rotsen horen slaan. Er is alleen het zacht ruisen van de wind. Achter ons slentert een oude man met een wandelstok voorbij. Op een uitkijkpunt verderop staat hij stil en tuurt bewegingsloos over het water. Naast ons komt een jong stel staan. Niemand zegt een woord. Dit is een plek waar je zwijgend geniet van hoe simpel het leven kan zijn.

DODENKUST

We rijden vandaag langs de Costa de la Muerte. Nee, aantrekkelijk klinkt het niet, maar gelukkig ligt het niet aan de rijstijl van de Spanjaarden dat dit de 'Dodenkust' wordt genoemd. De naam verwijst naar de vele schepen die door het wisselvallige weer zijn vergaan – ondanks de vele vuurtorens. De beroemdste in deze streek staat op de Cabo Finisterre: de plek die lang geleden als het einde van de wereld werd gezien. De wandeltocht van twee kilometer

Met de mosselboot

"Wel mosselen gaan proeven hoor!", had eigenaar Auguste Lima van camping Rías Baixas ons op het hart gedrukt. "Rijd morgen naar O Grove, daar kun je met de mosselboot mee." Tijdens de mosselexcursie – in een boot met glazen bodem – krijg je uitleg over de '*bateas*': de grote platen in zee waarop onder meer mosselen en oesters worden gekweekt. Bijna twintigduizend liggen er langs de Galicische kust. Minstens zo belangrijk: de mosseltour is inclusief een grote pan sappige, vlezige, oranje (dus vrouwelijke, hebben we net geleerd) mosselen. Met, natuurlijk, een fles witte wijn erbij. Ach ja, ook schaaldieren moeten zwemmen.

Santiago de Compostella

La Coruña

Peppers in Padrón

Naast verse vis en schaal- en schelpdieren staat Galicië bekend om de groene pepers. Heet zijn ze in principe niet, al zal geen Spanjaard je garanderen dat er niet misschien tóch een pittiger tussen zit. In het plaatsje Padrón kwamen we op elke straathoek peperverkopers tegen. Voor een euro kochten we een grote zak, die we 's avonds met wat olie, peper en zout opbakten.

Ons of Cíes?

In 2007 riep *The Guardian* het Rodas strand op de Cíes-eilanden uit tot het mooiste van de wereld. Naast het strand ligt een tentcamping. Het is er niet meer ongerept, ondanks maximaal 2.000 bezoekers. De Cíes-eilanden horen met onder meer de Ons-eilanden tot het Nationaal Park van de Atlantische Eilanden. Ons is minder bekend en druk dan Cíes. De boot naar die archipel vertrekt vanaf schiereiland O Grove.

vanaf het dorp Finisterre is de moeite waard. Focus boven op het uitzicht en niet op alle souvenirs. Alhoewel een T-shirt van 'het einde van de wereld' natuurlijk ook wel wat heeft.

WILDKAMPEREN

Aan campings geen gebrek in Galicië. Maar wildkamperen mag in Spanje, dus gaan we vanaf het dorpje Louro op zoek naar een rustige slaapplek, aan zee uiter-aard.

Na een paar dagen Galicische kust kunnen we niet meer zonder dat geruis van golven en het weidse uitzicht over het water. Het wisselvallige weer kunnen we inmiddels ook waarderen: je blijft kijken naar het steeds van vorm en kleur vershietende wolkendek.

Halverwege de kustweg die naar de vuurtoren leidt, parkeren we. We nestelen ons aan het water, een flesje lokale Rías Baixas-wijn bij de hand. Omhuld door de zoete geur van naaldbomen, soezig van de wijn en de zachte zeebries, concluderen we opnieuw hoe weinig er nodig is om te genieten en te ontspannen.

DICHTE MIST

Op de laatste dag gaat het er echt van komen: een bezoek aan de Cíes-eilanden. We parkeren probleemloos in Bayona, maar als we eenmaal op zee zitten, gaat het mis. Uit het niets daalt er een dicht mistgordijn neer. Voor ons, achter ons en boven ons is alles volledig wit. Een surrealistische ervaring. Gelukkig is er op het eiland meer te doen dan op dat beroemde strand liggen. Overal staan borden die naar zorgvuldig uitgestippelde wandelroutes verwijzen. Vanaf elke duin en rotspartij is het uitzicht opnieuw verrassend – zeker als de mist eenmaal wegtrekt en wolken en zon elkaar speels afwisselen.

Die avond komen we loom aan op camping Mougas. We mogen zelf een plek kiezen en gaan natuurlijk voor *front row*: zo dicht mogelijk bij zee. Nog één nachtje weggevoerd bij dat rustgevende geruis van de golven. En – eerlijk is eerlijk – ook bij het getik van regendruppels op het dak. Maar in Galicië klinkt dat toch nét mooier dan thuis. ●

Info

AFSTAND
Utrecht - La Coruña:
1.900 kilometer

TOERISTISCHE TIPS
i anwb.nl/vakantie/spanje/galicie
i turismodevigo.org/en
i turismocoruna.com

PRAKTISCHE INFO
i anwb.nl/vakantie/spanje/informatie/tol

Campings

1 Rias Baixas

Op deze typisch Spaanse familiecamping is het tot laat in de avond gezellig; dit is geen camping voor rustzoekers. In de kantine brandt tl-licht en tijdens het diner staat de tv loeihard aan (bij het ontbijt trouwens ook). Terrein met veel bomen en daardoor genoeg schaduw. In de campingwinkel vind je alles wat je nodig hebt en meer – allemaal in het Spaans. *De Telegraaf* hoeft je hier in elk geval niet te zoeken.
adres Playa de Montalvo 73 36970 Sanxenxo
t (0034) 986 690 015
i www.campingriasbaixas.com
gps 42.401162, -8.850920
open begin mei tot begin september
terrein camping op een vlak terrein met niet al te grote staanplaatsen

2 As Cabazas

Strand en kampeerterrain lopen naadloos in elkaar over op deze grote camping. Alles draait hier om de zee: je komt hier om te surfen en te zwemmen. In de avond verzamelt iedereen op het grote terras aan het strand. Surf-

dudes schudden het zeewater uit hun haar en blazen uit met een koud Estrella-biertje. Kinderen rennen rond met vliegers, voetballen en spelen in het zand. Uitgebred uit eten kan bij restaurant O Frey, op zo'n 20 minuten lopen. Hier genieten Spanjaarden en toeristen van lokaal lekkers zoals *choco* (inktvis).
adres Carretera Cobas S. Jorges/n, 15594 Ferrol
t (0034) 981 365 11
i www.ascabazascamping.com
gps 43.539349, -8.294055
open 15 juni t/m 15 september. Handig om te weten: je mag vanaf 8 uur 's ochtends het terrein af, dus heel vroege vogels moeten even geduld hebben.
terrein ruim opgezet, vlak terrein met 71 staanplaatsen en weinig schaduw

3 Sisargas

Overzichtelijk opgezette fa-

miliëcamping te midden van hoge naaldbomen. Rustzoekers zijn hier aan het juiste adres; tegen middernacht moet het er stil zijn. Vanaf hier wandel je in een halfuurtje naar de kust. Eigenares Gemma Facal heeft volop informatie beschikbaar over fiets- en wandelroutes in de buurt en geeft ons haar eigen favoriete-stranden-top-tien. Ook tikt ze O Cachon in Malpica; een minuscule restaurantje aan zee waar we heerlijke paella aten.

adres c/Filgueira 12 E-15113 Malpica
t (0034) 981 721 702
boek deze camping via anwbcamping.nl/64979
gps 43.2966, -8.81034
open 15 juni t/m 11 september
terrein vlakke, ruime en overzichtelijke camping vol hoge naaldbomen, met 175 toeristische en 11 uurplaatsen
kampeerkorting ANWB Kampeerkaart CKE

ZOEK & BOEK
Ga naar anwb.nl/camping

